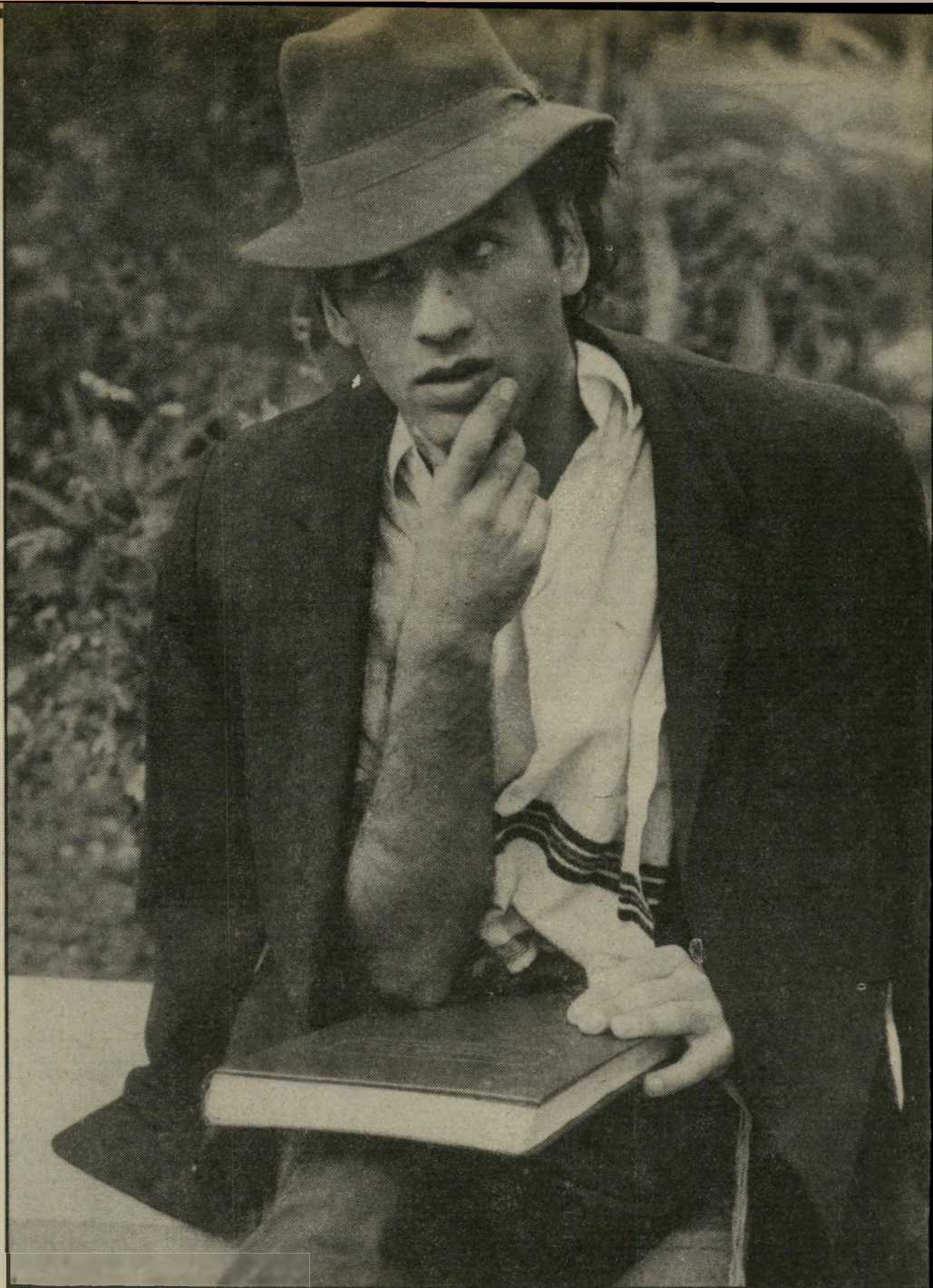

אבי חדד לשאלה

אנארכיסט מהרגע שאני זוכר את עצמי. ילד עם המון גאווה ואישיות עצמית. הייתי ילד חושני. בגיל ארבע דחפתי יד מתחת לשימלה של הברה של אמי. ילד חם. לא ידעו איד לאכול

חדש" הוא אומר. "בא לי שם חדש". למה דווקא קיירד? "סתם". הוא אומר. "בשביל להחליף אותו פעם בשם אחר". אחיו הצעיר, אלון אבוטבול, הוא שחקן קולנוע. שהצליח יפה בשנה

הבדידות והחיפושים הביאו את אבי קיירד ל"שיבת "אור שמח" בירושלים. אז היה בן 17. אחרי שנה וחצי החליט שהוא "חייב לעוף משם"

מיספריים כבר הרבה זמן. מינוס העגיל. צעיר חילוני. עדיין מחפש. אבל בכיוונים אחרים. מהתקופה היא השאר לו למוכרת רק את הציצית וכמה סיפרי תורה. עכשיו הוא מת עניין בעיקר בקריירה שלו. ובשירים. כסיפורים ובתסריטים שהוא כותב. הוא כתב גם מחזה אחד. על חוזרים בתשובה. בשם האמת כל האמת וכל השאר.

"כיום, במבט לאחור, אני מבין שהגעתי ל"שיבה בגלל בדידות". הוא אומר. "תמיד הייתי טיפוס מחפש. תמיד עם איוו בעיה תורנית. פיתאום מצאתי קבוצת אנשים שהם אני. שיכולתי להתחבר איתם. סוף סוף הבינו אותי. החריגות שלי פתחו. לפני כן לא האמנתי באלוהים. אבל יום אחד הייתי עם המגפיים בתוך הבוץ".

ילד חושני בגיל ארבע

אבי נולד בחיפה וגדל בקריית אתא. אמו נולדה במצרים ואביו הוא דור המייש בארץ. ממוצא אלג'ירי. את ש"המיישפה המקורית, אבוטבול, שינה לפני שנשם אחרת. "הרגשתי

המוני המתרחצים בשפתיהם בתלאיכיב לא האמינו למראה עיניהם. מה שראו היה כמו קטע מסרט מטורף: גבר צעיר, לבוש בבוקר קיץ לוחט כאברך ישיבה — מיכנסים שחורים ארוכים, חולצה לבנה, ציצית. מעיל שחור וכובע — יצא מתחת לסוכת המציל, והחל מטייל לאורך החוף. כשרוי בתוך חלום. מנותק מן העולם.

שנה וחצי קודם לכן, כאשר הגיע ל"שיבת אור שמח בירושלים. הוא נראה אחרת: חולצת טריקו, מיכנס ג'ינס קרוועים, שיער ארוך ופרוע. אווין מנוקבת. מקוישט בעגיל גדול בצורת כפית קוקאין. תרמיל מרופט על הגב וניטארה ביד.

אבי קיירד, אז נער בודד ומתלבט בן 17, אמר. "באתי ללמוד תורה" והתקבל בהמימות רבה. תוך ימים אחרים השתלב בסביבתו החדשה. הרגיש שמצא את מה שחיפש. נראה היה לו שהוא יישאר שם לנצח.

הנצח. במיקרה שלו. נמשך בריוק 18 חודשים. קיירד, כיום בן 25, שהקן בתחילת הדרך. יפהתואר, רוה, 1.78 מטר גובה, שוב בחולצת טריקו. ג'ינס משופשף. שיער גתולתל. שלא פגש

"לא ידועה" כך הגיב אבי בחיור תו ילד על כל דבר שנאמר לו.

חילוני לגמרי אבי קיירד בבילוי על שפת־הים. בחברת ידידה. התכונות שהוא מחפש באשה: יופי אינטליגנציה, חושניות, מציאותיות, הרבה כוח ואיזה יחוד בנשמה."

אותי. הייתי הלוור. כמו קין. אחי היה הבל. הילד האהוב שקל להסתדר איתו. הווניר.

בגיל שלוש עברתי חוויה טראומית — הוריי נסעו לחדושיים לחול והשאירו אותי אצל הסבתא. כשחזרו, הייתי דבוק כל הזמן לאמי, והאמת היא שאני דבוק, קשור אליה. עד היום. פעם התחבאתי מתחת למיטה, והביאו מישטרה לחפש אותי. הרבה פעמים ברחתי מהבית. היו תקופות שכניתי לי בית משמיות. מתחת לעמודי־הבית, וגרתי שם. כשאני גונב אוכל מהמכולת. אבא שלי היה אומר — רק תגיד מה אתה רוצה. אבל לא

האחרונה. בסרטים הפנימיה ויתומי הסערה (שעדיין לא הוקרן) הוא שיחק בתפקידים בולטים, ובאחרונה הוא כיכב בסרט ישראלי חדש. בימים אלה נפגשים שני האחים על הסט של הקרב על הוועד. סירטה החדש של "שלישית הגשש החיוור. הם משחקים שם את "האחים פריחה". כאחת הסצינות הם מתחפשים לרוסים. לגבי אלון זו רק סתם תחפושת.

סיפר אבי קיירד:

הייתי ילדיהוב. ילד רע. בלגי ניסט. עד שגמרתי את כיתה ח', זרקו אותי מכמה בתי־ספר. קראו לי "ארוץ לא רוצה". הייתי טרוויסט אמיתי.